

DE LEBUINUS contactblad van

OUD-KATHOLIEK   **EVANGELISCH-LUTHERS**
HENGELO

FEBRUARI 2018

Inhoud

Ook dit jaar zullen we samen de opgang naar Pasen vieren. Van Aswoensdag, via de intocht van Jezus in zijn stede op Palmzondag, de gedachtenis van het Avondmaal van Jezus met zijn directe leerlingen op Witte Donderdag, zijn kruisdood en genadevol sterven op Goede Vrijdag, de wake bij zijn graf en het vertrouwvolle wachten op een teken van leven, de viering van zijn Opstanding op Paaszondag, bekroond door de gave van de Geest, eerstelingen- en kerkfeest, op de volheid van Pasen, dat is Pinksteren.

Gedachten over de betekenis van deze vieringen vormen de inhoud van deze Lebuïnus. Ik hoop dat deze bijdrage de vreugde en de beleving van de betreffende vieringen zal verdiepen.

Ward

Vieringen datum en tijd

Alle hier vermelde vieringen vinden plaats in de Lebuïnskapel,
Dorpsmatenstraat 40 in Hengelo.

Aswoensdag 14 februari, 19.30 uur, begin van de veertigdagentijd, viering van Schrift en Tafel met asoplegging.

Palmzondag 25 maart, 10.30 uur, de intocht van de Heer in zijn stede met het kwetsbare Hosanna; begin van de Goede, ofwel Stille Week. Dienst van Schrift en Tafel.

Witte Donderdag 29 maart, 19.30 uur, gedachtenis van het Laatste Avondmaal. Aan de tafel van de Heer gedenken we het samenzijn van Jezus met zijn leerlingen op de laatste avond voor zijn sterven waarin hij hun een blijvend teken tot gedachtenis aan zijn liefde nalaat.

Goede Vrijdag 30 maart, 19.30 uur, gedachtenis van het lijden en genaderijk sterven van onze Heer Jezus Christus. Opmaat voor Stille Zaterdag, de gedachtenis van de grafrust.

Paaswake, zaterdag 31 maart om 20.30 uur, waarin we vertrouwd de heilsdaden van de HEER gedenken in symbolen en Schriftteksten; en daarin zijn trouw aan het maaksel van zijn heilige handen.

Pasen, 1 april om 10.30 uur, viering van de overwinning op de dood in de glorievolle opstanding van onze Heer Jezus Christus. Cantatedienst, waarin de cantate 'Resurrexit Dominus' van Buxtehude centraal staat; viering van Schrift en Tafel.

Pinksteren, 20 mei om 10.30 uur. Viering van Schrift en Tafel, waarin we het 'geboortefeest' van de Kerk vieren, de gave van de Geest die Jezus al op de Eerste Dag van de Week over zijn leerlingen uitblaast. Teken van een nieuwe schepping. De eerstelingen van de oogst die te velde staat.

Ward

Samen op weg naar Pasen...en verder

Het is een vreugde om als onderscheiden geloofsgemeenschappen die een huis van de Heer delen, samen op weg te zijn. Om gaandeweg ervaring op te doen met elkaars eigenheden en tradities, die alle iets toevoegen aan de volheid van het vieren van Gods heilsdaden. Verschillende accenten zijn evenzovele facetten van de rijkdom die ons in de liturgie van de Kerk wordt aangeboden en die geen van alle in staat zijn het mysterie van Gods liefde voor ons te bevatten of ten volle uit te drukken. Net zoals in ons leven sommige perioden rijker, spannender, betekenisvoller zijn dan andere, zo kent ook het kerkelijk jaar zijn eigen dynamiek. De spiritualiteit van het kerkelijk jaar accentueert de heilsrelatie van God met zijn volk en de betekenis daarvan voor ons eigen leven.

De hele Paaskring is zo'n betekeniszwangere periode. Het omsluit de opgang naar Pasen dat zijn voltooiing vindt met Pinksteren. We gaan de weg met Jezus door de woestijn om met Hem op te staan in de belofte van Verrijzenis. We gaan de weg van de leerling om zijn goede Geest te ontvangen om de wereldtijd te doordeesemen. Zie voor aanvulling ook het Dienstboek deel I, blz. 910-927 (www.dienstboek.nl naar 10B toelichting II blz 901-950) .

Aswoensdag markeert het begin van die reis. We bezinnen ons veertig dagen lang op de betekenis van ons mens zijn; onze verantwoordelijkheid jegens God en de naaste en de geschapen wereld waarin wij mogen leven. We gedenken enerzijds de broosheid van ons menselijk bestaan en anderzijds onze roeping tot gerechtigheid. In deemoed tekenen we ons met as, teken van onze sterfelijkheid en van onze bereidheid om ons te bekeren. Tekenen ook van ons vertrouwen dat Gods genade ons in onze sterfelijkheid en broosheid tegemoet komt. Deemoed gekroond door geloof en vertrouwen. Broosheid en sterfelijkheid staan in het teken van de opstanding die wij mogen verwachten. Tekenen van de nieuwe mens die afscheid neemt van de oude mens. Tekenen van onze bereidheid om de weg met Jezus te gaan om met Hem te verrijzen. De as waarmee we ons tekenen is afkomstig van de verbranding van de palmtakken waarmee we op Palmzondag de Heer verwelkomen.

Op Palmzondag trekken we met Jezus Jeruzalem binnen. We zwaaien Hem toe met palmen en verwelkomen Hem als Zoon van David, eretitel van de Messias. De groene palmen lopen vooruit op het nieuwe leven van Pasen. Jeruzalem is een zeer rijk begrip. De opgang ernaar symboliseert de vervulling van het beloofde land, de intocht in het rijk der hemelen. Het is voleinding en voltooiing. Kruisdood als doortocht en intocht in het nieuwe leven. De palmtak die we meekrijgen is voor ons een herinnering aan het leven dat ons in het vooruitzicht is gesteld.

Met Witte Donderdag bevinden we ons in de bovenzaal waar Jezus met zijn intieme leerlingen maaltijd houdt. Het is pesach, de gedachtenis van de uittocht uit Egypte, begin van de bevrijding en de opgang naar het thuisland. De herinnering aan de uitredding door het teken van het bloed aan de deurposten. We vieren het avondmaal als voorafbeelding van de zelfgave van Jezus aan het kruis op Goede Vrijdag. Dit is mijn Lichaam, dit is mijn Bloed. Het teken dat Hij ons naliet om Hem te gedenken en te doen zoals Hij. Wij geven ons aan elkaar in navolging van Hem voor het leven van de wereld.

Goede Vrijdag staat in het teken van de kruisdood van Jezus. We noemen het Goede Vrijdag en niet Zwarte Vrijdag. Want aan het kruis vindt de zoete ruil plaats. Zijn leven ten bate van ons leven. Niet zozeer als offer van een willoos slachtdier, maar als liefdevolle zelfgave. In het genadevol sterven van Christus ontvangen wij het leven, wordt de erfschuld gedelgd. Daarom roemen we in het kruis en eren het. Niet omwille van het kruis als zodanig, maar omdat het verwijst naar Degene die er voor ons heil aan stierf. Het gaat altijd om de Gekruisigde en niet om het kruis. Het leven dat uit Hem wegvloeit is het leven voor ons en voor de wereld. We staan ook stil bij dit kruis en stellen ons de vraag wie het is die de Heer kruisigt.

Stille Zaterdag is de dag van de grafrust. Het leven is in de aarde teruggetrokken. Het is een wachten en waken. Niet een angstig en leeg wachten, maar een

verwachten, gevoed door het vertrouwen op de trouw van God in het getuigenis van zijn heilsdaden. Hij die Izaak heeft gered zal ook deze zoon niet aan de dood prijsgeven. Hij die zijn volk heeft gered uit slavernij zal het niet in de woestijn laten omkomen. Hij die zijn getrouwen uit de grote vloed heeft gehaald, zal hen nu niet aan de golven prijsgeven. We lezen verhalen van Gods trouw en uitredding tijdens de Paaswake in de verwachting van een nieuw teken van zijn trouw. Hij zal ons leven redden uit de muil van de leeuw. Vuur, licht en water betekenen de schepping en bevrijding, herschepping en doop. Hier klinkt ook de paasjubel en de proclamatie van de opstanding.

De eerste zondag van Pasen is ook de eerste dag der week, waarop in dankbaarheid de verrijzenis wordt gevierd en daarmee de belofte van nieuw leven.

Over Pinksteren, de gave van de Geest en de betekenis ervan voor de Kerk vertel ik in een volgende bijdrage.

Ward

Lebuïnus.

De kerkruimte waar we als ELG en als statie van de OKKN samen vieren is toegewijd aan de heilige Lebuïnus. Lebuïnus, ook wel Leafwine of Liefwin, is een van die monniken die vanuit Engeland de zee overstaken om in de Lage landen het evangelie te gaan verkondigen. De belangrijkste van hen is voor ons wel Clemens Willibrord, de apostel van de Lage Landen of apostel der Friezen genoemd. In relatie tot die laatsten kent ieder natuurlijk ook Bonifatius die door de Friezen vermoord is. De verkondiging van het evangelie aan de heidense bevolkingsgroepen was niet zonder gevaar.

Soms wordt Lebuïnus in het gezelschap van Willibrord geplaatst, maar waarschijnlijk is dat niet. Hij leefde later. Als jongen groeide hij op in het befaamde benedictijner klooster van Ripon. Rond het midden van de achtste eeuw kwam hij naar onze streken en meldde zich bij de bisschop van Utrecht die hem met Marchelm (+762), verlatijnt Marcellinus, naar het gebied over de IJssel zond om aan de Saksen het Woord te verkondigen. Marcellinus trok meer naar het Noorden, terwijl Lebuïnus in gezelschap van Folkert en Davo, de legendarische naamgever van Deventer, in de buurt van Deventer bleef. Zijn eerste kerkje stichtte hij in De Wilp, dat echter in brand werd gestoken. Lebuïnus en zijn gezellen ontkwamen maar ternauwernood aan de dood en namen hun toevlucht in Utrecht. Na de vestiging van het gezag van Karel de Grote onder de Saksen konden zij weer terugkeren. Lebuïnus stierf rond 780 en werd begraven in het kerkje dat hij in Deventer had gesticht. De huidige Lebuïnus staat eroverheen. Het gebeente van Lebuïnus wordt echter in de RK Lebuïnus (Broerenkerk) bewaard.

Gezien het verkondigingswerk van Lebuïnus in het Overijsselse is het niet

verwonderlijk dat onze kapel aan hem is toegewijd. Zijn gedenkdag is 12 november.

Relieken van Lebuïnus en Marcellinus berusten in de voet van de altaartafel in de Lebuïnuskapel. Dit om aan te geven dat we het geloof ontvangen hebben van verkondigers en getuigen die voor ons leefden. Zij staan symbool voor de verbinding van de concrete geloofsgemeenschap ter plaatse met de kerk van alle eeuwen en plaatsen.

Ward